

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl samosoudkyní JUDr. Marcelou Rouskovou ve věci

žalobkyně: **L. K.**
bytem P.

proti
žalované: **Česká správa sociálního zabezpečení**
sídlem Křížová 25, 225 08 Praha 5

o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 13. 8. 2018 č.j. RN-655 321 1863-42091-MM

takto:

- I. **Žaloba se zamítá.**
- II. **Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.**

Odůvodnění:

1. Žalobkyně se podanou žalobou domáhá přezkoumání a zrušení shora uvedeného rozhodnutí, kterým žalovaná zamítla námitky a potvrdila rozhodnutí České správy sociálního zabezpečení č.j. R-18.6.2018-426/655 321 1863 ze dne 18. 6. 2018. Česká správa sociálního zabezpečení uvedeným rozhodnutím rozhodla o tom, že dle ust. § 56 odst. 1 písm. e) a ust. § 41 odst. 3 zák. č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění, ve znění

pozdějších předpisů, se žalobkyni snižuje od 10. 7. 2018 výše invalidního důchodu pro invaliditu třetího stupně na invalidní důchod pro invaliditu druhého stupně. Podle posudku Pražské správy sociálního zabezpečení ze dne 28. 3. 2018 již žalobkyně není podle ust. § 39 odst. 2 písm. c) zákona č. 155/1995 Sb. invalidní pro invaliditu třetího stupně. Podle tohoto posudku byla žalobkyně dle ust. § 39 odst. 2 písm. b) cit. zákona uznána od 28. 3. 2018 invalidní pro invaliditu druhého stupně, neboť z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu její pracovní schopnost poklesla o 50 %.

2. V žalobě žalobkyně uvedla, že s rozhodnutím žalované nesouhlasí. Poukázala na to, že dosavadní soudní praxe se ustálila na názoru, že důvodem zániku invalidity může být zlepšení zdravotního stavu, stabilizace zdravotního stavu spojená s adaptací posuzovaného na situaci vyvolanou zdravotním postižením a dále též nadhodnocení zdravotního stavu, případně posudkový omyl při dřívějším uznání invalidity. Přitom odkázala na rozhodnutí Nejvyššího správního soudu č. j. 3 Ads 54/2012-27. Konstatovala, že v posudku č. j. LPS/2018/54-P9-CSSZ(dále jen změnový posudek) je určeno za rozhodující příčinu poklesu pracovní schopnosti zdravotní postižení uvedené v kapitole I položce 4C přílohy k vyhlášce č. 359/2009 Sb., což je stejné jako v předchozím posudku č. j. LPS/2014/1062-P7-CSSZ. Ve změnovém posudku však bez vysvětlení je určen pokles pracovní schopnosti na 50 %, v posudku vypracovaném pro účely námitkového řízení, který byl podkladem pro vydání napadeného rozhodnutí, č. j. LPS/2018/596-NR-PRH-CSSZ ze dne 2. 8. 2018 je pak bez odůvodnění změněno zdravotní postižení jako rozhodující příčina poklesu pracovní schopnosti na zdravotní postižení uvedené v kapitole XIII. oddíl e) pol. 1c přílohy k vyhlášce č. 359/2009 Sb. a dle §3 odst. 1 téže vyhlášky došlo k navýšení o 10 %. Ve změnovém posudku ani v posudku vypracovaném pro účely námitkového řízení není podle žalobkyně vysvětleno, ze kterých údajů bylo dovozeno zlepšení zdravotního stavu, případně z čeho byla dovozena stabilizace zdravotního stavu spojená s adaptací posuzovaného na situaci vyvolanou zdravotním postižením nebo v čem došlo k nadhodnocení zdravotního stavu v předchozích posudcích. Dle názoru žalobkyně posudek vypracovaný pro účely námitkového řízení není úplný, přesvědčivý, a proto neobstojí v testu úplnosti, přesvědčivosti a správnosti, jak dovodila soudní praxe např. v rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 25. 9. 2003 č. j. 4 Ads 13/2003-54. Žalobkyně má za to, že dle lékařských zpráv se její zdravotní stav nezměnil a je stejný nebo ještě horší. Žalobkyně má velké problémy s únavou, se čtením a psaním, s počítačem, což posudkový lékař nevzal na zřetel. Nezjišťoval omezení výkonu a nezabýval se schopností vykonávat denní aktivity. Nemohlo tedy podle žalobkyně dojít k náležitému zjištění stavu věci, jak určuje § 3 zákona č. 500/2004 Sb.
3. Ve vyjádření k žalobě žalovaná mimo jiné uvedla, že napadené rozhodnutí bylo vydáno na podkladě lékařského posudku ze dne 2. 8. 2018 vypracovaného pro účely řízení o námitkách lékařem žalované, který invaliditu žalobkyně posoudil ve smyslu ust. § 5 písm. i) a § 8 odst. 9 zákona č. 582/1991 Sb. a to tak, že u žalobkyně se jedná o dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav ve smyslu § 26 zákona č. 155/1995 Sb., který omezuje fyzické schopnosti a má vliv na pokles pracovní schopnosti. K datu vydání napadeného rozhodnutí byla žalobkyně invalidní dle § 39 odst. 1 zákona č. 155/1995 Sb. Nejednalo se již o invaliditu třetího stupně dle § 39 odst. 2 písm. c) zákona č. 155/1995 Sb., ale jednalo se o invaliditu druhého stupně dle § 39 odst. 2 písm. b) zákona č. 155/1995 Sb. Z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu poklesla pracovní schopnost žalobkyně o 50 %. Rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu žalobkyně

s nejvýznamnějším dopadem na pokles pracovní schopnosti je zdravotní postižení uvedené v kapitole XIII, oddílu E, položky 1c vyhlášky o posuzování invalidity. V současné době jsou podle žalované dominantní a z hlediska pracovního zařazení nejvýznamnější vertebrogenní obtíže. Míra poklesu pracovní schopnosti je pro uvedenou položku dána procentním rozpětím 30 – 40 %. Po zohlednění závažnosti postižení byla lékařem ČSSZ zvolena horní míra pro závažné komorbidit navýšena o dalších maximálně možných 10 procentních bodů, na výsledných 50 %. Podle žalované se tedy jedná o invaliditu druhého stupně. Žalovaná trvala na svém rozhodnutí ze dne 13. 8. 2018 č.j. RN-6553211863-42091-MM.

4. Pokud jde o věc samotnou, správní spis pak obsahuje pro danou věc mimo jiné tyto podstatné dokumenty: rozhodnutí České správy sociálního zabezpečení ze dne 18. 6. 2018 č.j. R-18.6.2018-426/655 321 1863, námitky žalobkyně ze dne 27. 6. 2018, žalobou napadené rozhodnutí České správy sociálního zabezpečení, pracoviště pro Prahu a Střední Čechy ze dne 13. 8. 2018 č.j. RN-655 321 1863-42091-MM. V soudním spise se pak na č.l. 22-27 nachází posudek posudkové komise MPSV ČR ze dne 24. 1. 2019.
5. Soud o posouzení zdravotního stavu žalobkyně požádal Posudkovou komisi MPSV ČR v Praze. Z posudku této komise ze dne 24. 1. 2019 bylo zjištěno, že žalobkyně k datu vydání napadeného rozhodnutí byla invalidní podle § 39 odst. 1 zákona č. 155/1995 Sb., ve znění zák. č. 306/2008 Sb. Šlo o invaliditu druhého stupně podle § 39 odst. 2 písm. b) zákona č. 155/1995 Sb., ve znění zákona č. 306/2008 Sb., nešlo o invaliditu třetího stupně podle § 39 odst. 2 písm. c) zákona č. 155/1995 Sb., ve znění zákona č. 306/2008 Sb. Šlo o pokles pracovní schopnosti z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nejméně o 50 %, nedosahovala však více než 69 %.
6. Posudková komise ve svém posudku mimo jiné uvedla, že se jedná „o pacientku, která opakovaně (celkem 6x) léčena antibiotiky pro neuroborreliosu, poprvé v roce 2005, kdy vzniká oboustranné ochrnutí (končetin přechodné) a lícního nervu s patologickým lehkým reziduem více vpravo dosud, s neschopností úplného dovržení očních víček. Z přetrvávajících potíží dominuje celková únava, bolesti kloubů a svalů, bolesti páteře-krční a bederního úseku. Po absolvování lázeňské léčby v roce 2018 měla jen mírné bolesti v oblasti kříže bez lateralizace a bez vystřelování do dolních končetin, postupně se ale stav zase zhoršuje. Bolesti se stěhují-někdy bolí ramena a pak se nemůže například učesat, jindy bolest střílí do nohou. Objektivní neurologický nález je dlouhodobě minimální-popsána byla vyhlazená bederní lordóza, blokáda levého sakroiliakálního skloubení, lehká blokáda L5-S1 do flexe při hypertonu bederních vzpřimovačů především v oblasti přechodu hrudní a bederní páteře, topický neurologický nález spočívá v reziduální lehké periferní parese lícního nervu oboustranně, další komorbiditou je oboustranná artroza kolenou II. stupně se stavem po artroskopii vpravo a syndrom karpálních tunelů, který si vyžádal ve 2/2018 operaci vpravo. Únava se objevuje i ráno, má pocit, že si vůbec neodpočinula. Tak po hodině je to lepší, ale kolem třetí odpoledne opět dochází ke zhoršení a musí spát. Dále léčena na psychiatrii, stav se zhoršuje, užívá Tritic, které nyní zvýšeno na 300 mg. Závěrováno jako nasedající úzkostně depresivní porucha, při vyšetření psychiatrem orientovaná, psychomotorické tempo v normě, řeč plynulá, naléhavá, četné ruminace, odpovědi adekvátní v kategoriích, myšlení koherentní bez poruch, nálada depresivní, výrazná emoční labilita, vnitřní tenze, mírný neklid, pohotovost k úzkostnému prožívání, pocity beznaděje, bezradnosti. Bez auto či

Shodu s prvopisem potvrzuje I. V.

hereroagrese. Pro bolestivé stavy užívá Aulin. Soustředit se dokáže tak hodinu, takže si neumí představit, že by trvale pracovala, v čemž ji podporuje i psychiatr. Dne 8. 3. 2018 provádí posudkový lékař PSSZ Praha 9 plánovanou kontrolní prohlídku invalidity se závěrem, že z důvodu zlepšení jejího dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu poklesla její pracovní schopnost pouze o 50 %, což představuje invaliditu ve stupni II, a den změny stupně invalidity stanoven na 28. 3. 2018. Rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu s nejvýznamnějším dopadem na pokles pracovní schopnosti vyhodnoceno zdravotní postižení uvedené v kapitole I, položce 4, písm. c) přílohy k vyhlášce č. 359/2009 Sb., pro které se stanovuje míra poklesu pracovní schopnosti v rozmezí 40-60 %, přičemž zvolený bodový střed, 50% představující středně těžké funkční postižení přetrvávající po prodělané neuroborelioze, dále s rozvojem depresivní symptomatiky, i se zohledněním klinicky méně významných komorbidit (syndrom karpálních tunelů, vertebrogenní syndrom, symptomatika sakroiliakálních skloubení a artrosa nosných kloubů dolních končetin lehkého až středně těžkého stupně na podkladě degenerativních změn). Procentní míra poklesu pracovní schopnosti se ve smyslu § 3 a 4 citované vyhlášky nemění. ... S tímto posudkovým závěrem PK MPSV plně souhlasí s tím, že zbytkové neurologické postižení po prodělané neuroborelioze před cca 10 lety potencované psychiatrickou nadstavbou je skutečně středně těžkého, nikoliv těžkého stupně, při minulých posouzeních byl tedy zdravotní stav posudkově nadhodnocován. Zlepšení ani stabilizaci zdravotního postižení ovšem lékaři nezmiňují, protože určení tíže choroby bylo vždy odrazem subjektivní nikoliv objektivní symptomatiky. Dne 2. 8. 2018 provádí posudková lékařka ČSSZ posudek o invaliditě v řízení o námitkách se závěrem, že posuzovaná je invalidní dle § 39 odst. 1 zákona č. 155/1995 Sb., ve znění pozdějších předpisů, nejde však již o invaliditu třetího stupně dle § 39 odst. 2 písm. c) citovaného zákona, ale o invaliditu druhého stupně dle § 39 odst. 2 písm. b) cit. zákona, za rozhodující příčinu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu účastníka řízení s nejvýznamnějším dopadem na pokles pracovní schopnosti určeno zdravotní postižení, uvedené v kapitole XIII, odd. E, pol. 1c přílohy k vyhlášce č. 359/2009 Sb., pro které se stanovuje míra poklesu pracovní schopnosti 40 %. Vzhledem k dalšímu postižení zdravotního stavu se podle § 3 odst. 1 citované vyhlášky zvyšuje tato hodnota o 10 %, celkově činí 50 %.“ Podle PK MPSV toto posouzení je méně výstižné, nicméně bylo dosaženo stejného procentuálního poklesu pracovní schopnosti, tedy 50 %.

7. Městský soud v Praze v rozsahu tvrzených důvodů nezákonnosti, jimiž je vázán, přezkoumal napadené rozhodnutí včetně řízení, které mu předcházelo, a uzavřel, že žaloba není důvodná. Při přezkoumávání rozhodnutí vycházel soud ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (ust. § 39 zákona o důchodovém pojištění, ve znění platném a účinném po 31. 12. 2009 upravuje 3 stupně invalidity. Jestliže pracovní schopnost pojištěnce poklesla nejméně o 35 %, avšak nejvíce o 49 %, jedná se o invaliditu I. stupně. Pokud se jedná o pokles pracovní schopnosti nejméně o 50 %, avšak nejvíce o 69 %, jedná se o invaliditu II. stupně a konečně v případě poklesu nejméně o 70 % se jedná o invaliditu III. stupně.)
8. Správní rozhodnutí o nároku na invalidní důchod je závislé především na odborném lékařském posouzení. Podle právní úpravy platné a účinné po 31. 12. 2009 platí, že zdravotní stav a pracovní schopnost občanů pro účely přezkumného řízení soudního ve věcech důchodového pojištění a pro účely odvolacího řízení správního (tzn. námitkového řízení) posuzuje Ministerstvo práce a sociálních věcí, pokud napadené rozhodnutí bylo vydáno na základě posudku Okresní správy sociálního zabezpečení; za tím účelem zřizuje

Shodu s prvopisem potvrzuje I. V.

jako své orgány posudkové komise. Při přezkumu takového rozhodnutí neposuzuje soud věcnou správnost posudku, neboť k tomu nemá potřebné odborné znalosti. Posudek Posudkové komise MPSV soud hodnotí jako každý jiný důkaz podle zásad upravených v § 77 odst. 2 s.ř.s., avšak s ohledem na mimořádný význam v tomto řízení bývá tento posudek důkazem rozhodujícím v případech, kdy z hlediska své celistvosti a přesvědčivosti nevzbuzuje žádných pochyb.

9. V projednávaném případě soud v rámci přezkumu správnosti zjištění zdravotního stavu žalobkyně ve správním řízení nechal vypracovat posudek Posudkovou komisí MPSV ČR v Praze. Posudková komise zasedajíc v řádném složení za přítomnosti odborného lékaře – odbornost fyziatrie a rehabilitační lékařství podle povahy a charakteru zdravotního postižení žalobkyně jednoznačně vymezila příčinu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu žalobkyně, což bylo ve shodě s posudkovým závěrem prvoinstančním „zdravotní postižení uvedené v kapitole I, položce 4, písm. c) přílohy k vyhlášce č. 359/2009 Sb., pro které se stanovuje míra poklesu pracovní schopnosti v rozmezí 40-60%, přičemž zvolen bodový střed, 50 % představující středně těžké funkční postižení přetrvávající po prodělané neuroborelioze, dále s rozvojem depresivní symptomatiky, i se zohledněním klinicky méně významných komorbidit (syndrom karpálních tunelů, vertebrogenní syndrom, symptomatika sakroiliakálních skloubení a artrosa nosných kloubů dolních končetin lehkého a středně těžkého stupně na podkladě degenerativních změn).“ Z posudku posudková komise MPSV ze dne 24. 1. 2018 vyplývá, že k datu vydání napadeného rozhodnutí byla žalobkyně invalidní podle § 39 odst. 1 zákona č. 155/1995 Sb., ve znění zákona č. 306/2008 Sb. Šlo o invaliditu druhého stupně podle § 39 odst. 2 písm. b) zákona č. 155/1995 Sb., ve znění zákona č. 306/2008 Sb., nešlo o invaliditu třetího stupně podle § 39 odst. 2 písm. c) zákona č. 155/1995 Sb., ve znění zákona č. 306/2008 Sb. Šlo o pokles pracovní schopnosti z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nejméně o 50 %, nedosahoval však více než 69 %. Změna stupně invalidity pak byla stanovena na 28. 3. 2018.
10. Posudek PK MPSV ČR z 24. 1. 2019 považuje soud za posudek úplný, přesvědčivý a celistvý. O správnosti a úplnosti stanovené diagnózy onemocnění žalobkyně, jakož i o stanovení a řádné zdůvodnění procentní míry poklesu schopnosti soustavné výdělečné činnosti žalobkyně proto není žádných pochyb.
11. Soud proto s ohledem na uvedené skutečnosti neshledal námitky vznesené proti napadenému rozhodnutí důvodnými, a proto žalobu zamítl podle § 78 odst. 7 s.ř.s.
12. Výrok o náhradě nákladů řízení je odůvodněn ust. § 60 odst. 1, 2 s.ř.s. Žalobkyně neměla ve věci úspěch, proto jí náhrada nákladů řízení nenáleží, žalované nenáleží podle zákona.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den

Shodu s prvopisem potvrzuje I. V.

lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 8. dubna 2019

JUDr. Marcela Rousková v.r.
samosoudkyně